

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 december 2000

i mål C-94/99 (begäran om förhandsavgörande från Bundesvergabeamt): ARGE Gewässerschutz mot Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft⁽¹⁾

(”Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50/EEG — Förfarande vid offentlig upphandling — Likabehandling av anbudsgivare — Diskriminering på grund av nationalitet — Frihet att tillhandahålla tjänster”)

(2001/C 108/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, referent, samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 7 december 2000 avkunnat dom i mål C-94/99, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesvergabeamt (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan ARGE Gewässerschutz och Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, angående tolkningen av rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) och artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Det strider inte mot principen om likabehandling av anbudsgivare, som åsyftas i rådets direktiv 92/50 av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, att den upphandlande myndigheten tillåter att organ, vilka antingen av nämnda myndighet själv eller av andra*

upphandlande myndigheter erhåller subventioner, oavsett av vilket slag, som gör det möjligt för dessa organ att lämna anbud som är betydligt lägre än anbudena från de anbudsgivare som inte erhåller sådant stöd, deltar i ett förfarande för offentlig upphandling av tjänster.

- 2) *Det utgör inte någon dold diskriminering eller en begränsning som strider mot artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) att den upphandlande myndigheten låter sådana organ delta i ett förfarande för offentlig upphandling av tjänster.*

⁽¹⁾ EGT C 160, 5.6.1999.

DOMSTOLENS BESLUT

av den 20 oktober 2000

i mål C-242/99 R (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Augsburg): Johann Vogler mot Landwirtschaftliche Alterkasse Schwaben⁽¹⁾

(”Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Social trygghet — Etableringsfrihet — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Verksamhet som egenföretagare i flera medlemsstater — Artiklarna 13.1 och 14a.2 i förordning (EEG) nr 1408/71 — Endast en lag kan vara tillämplig”)

(2001/C 108/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (referent) och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward,

J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, och F. Macken; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: R. Grass, har den 20 oktober 2000 meddelat beslut i mål C-242/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Sozialgericht Augsburg (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Johann Vogler och Landwirtschaftliche Alterkasse Schwaben, angående giltigheten och tolkningen av artiklarna 13.1 och 14a.2 och angående tolkningen av artiklarna 13.2b, 14a.3 och 14c i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 307/1999 av den 8 februari 1999 (EGT L 38, s. 1), Beslutet har följande lydelse:

Det har vid prövningen av den första tolkningsfrågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 13.1 jämförd med artikel 14a.2 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 307/1999 av den 8 februari 1999. Av dessa bestämmelser följer att den som i egenskap av egenföretagare driver ett jordbruksföretag i Tyskland samtidigt som han också i egenskap av egenföretagare driver hotellrörelse i Österrike, där han är bosatt, endast omfattas av den österrikiska lagstiftningen om social trygghet.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale amministrativo regionale per il Lazio av den 6 juli 2000 i de förenade målen mellan (C-480/00) Azienda agricola Ettore Ribaldi mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) Ind. Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l:n; (C-490/00) Cesare och Michele Filippi s.s. mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) och Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica; (C-491/00) Cooperativa Latte Associati della Lessinia a r.l. mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) och Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica

(Förenade målen C-480/00, C-490/00 och C-491/00)

(2001/C 108/03)

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio begär genom beslut av den 6 juli 2000, vilket inkom till domstolens kansli

den 29 december 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i de förenade målen mellan (C-480/00) Azienda agricola Ettore Ribaldi mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) Ind. Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l:n; (C-490/00) Cesare och Michele Filippi s.s. mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) och Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica; (C-491/00) Cooperativa Latte Associati della Lessinia a r.l. mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) och Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica beträffande följande frågor:

1) Kan bestämmelserna i artiklarna 1 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 (¹) av den 28 december 1992 och i artiklarna 3 och 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 (²) av den 9 mars 1993 tolkas så, att det kan göras undantag från fristerna för tilldelning av kvoter och för betalning av kompensation och uttag av avgifter i fall av bestridande vid administrativ myndighet eller domstol av dessa åtgärder?

Om denna fråga besvaras nekande:

2) Är bestämmelserna i artiklarna 1 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 och i artiklarna 3 och 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 giltiga, med beaktande av artikel 33 EG (f.d. artikel 39 i EG-fördraget), till den del det i dessa inte föreskrivs att det kan göras undantag från fristerna i de nämnda bestämmelserna i fall då åtgärderna för tilldelning av individuella referenskvantiteter, om kompensation och om avgift bestrids vid administrativ myndighet eller domstol?

3) Skall förordningarna (EG) nr 3950/92 och nr 536/93 tolkas så, att det system som införts genom dessa kan tillämpas oberoende av tilldelning av och formellt meddelande om individuella referenskvantiteter till producenterna eller oberoende av att medlemsstaten gör en formell förnyad tilldelning av den totala kvantitet som garanteras den mellan producenterna i denna stat?

4) Skall artiklarna 3 och 4 i rådets förordning (EG) nr 3950/92 tolkas så, att det inte är nödvändigt att formellt meddela producenterna individuella referenskvantiteter och att individuella referenskvantiteter således kan tilldelas oberoende av individuella meddelanden till dessa producenter?

5) Skall artikel 2.1 i förordning (EG) nr 3950/92 och artikel 3.3 i förordning (EG) nr 536/93 tolkas så, att medlemsstaterna har möjlighet att ange kategorier av privilegierade producenter som skall erhålla kompensation med förtur gentemot övriga?

(¹) EGT L 405, 31.12.1992, s. 1.

(²) EGT L 57, 10.3.1993, s. 12.